

Over kades en dijken en langs vele slootjes

► Twee oude plaatsjes, twee riviertjes en heel veel sloten vormen het decor van de Engherkaderoute. De Engherkade is een eeuwenoude graskade dwars door weids poldergebied. Je waant je er ver van de drukte en gejaagdheid van de Randstad. Maar er is nog meer moois op deze route, zoals monumentale boerderijen en het grootste landgoed van het Groene Hart. Natuurschoon en historie gaan hand in hand, ingrediënten genoeg dus voor een afwisselende wandeling.

Montfoort

Montfoort (1) ontstond in 1163 als Mons Fortis, ofwel Sterke Berg: een burcht van de bisschop van Utrecht, die bescherming moest bieden tijdens het voortdurend gebakkelei met de graven van Holland. De nederzetting die bij het fort ontstond kreeg in 1329 stadsrechten en dus toestemming zich te versterken met een gracht en muren. De burcht is in het Rampjaar 1672 door Franse troepen opgeblazen. Het poortgebouw met kruittoren bleef gespaard en heeft tegenwoordig een horecabestemming. Ook een gedeelte van de voorburch overleefde het Franse buskruit: achtereenvolgens deed het dienst als burgemeesterswoning, jongenskostschool, gevangenis en tuchtschool voor meisjes. Neem rustig de tijd om wat rond te neuzen in dit kleine stadje aan de Hollandsche IJssel: er zijn nog heel wat historische bouwwerken bewaard gebleven en op diverse terrasjes is het goed toeven.

Landgoed Linschoten

De wortels van Landgoed Linschoten gaan terug tot de Middeleeuwen, toen men het gebied, toentertijd eigendom van de bisschoppen van Utrecht, ging ontginnen.

In 1633 kocht een vooraanstaande Utrechtse familie het landgoed en liet er een statig landhuis bouwen. Dit huis werd herhaaldelijk verbouwd en gerestaureerd. Aan het

Het oude stadhuis in Montfoort (foto Gerard Op het Veld)

De Engherkade

De route verlaat Montfoort via de IJsselpoort en komt na een korte wandeling langs de Hollandsche IJssel bij de **Engherkade (2)**. Ruim drie kilometer graskade ligt voor uw voeten, een welhaast ongekende weelde in het Groene Hart. Kades werden aangelegd om te voorkomen dat water van de ene polder naar de polder ernaast stroomde en daar wateroverlast veroorzaakte. Dat is hier goed te zien: de weilanden en de sloten aan de ene kant liggen duidelijk hoger dan aan de andere kant. Let ook eens op het verkavelingspatroon: de slootjes links lopen evenwijdig aan de kade; aan de rechterkant, in de polder Schagen en den Engh, staan ze

einde van de 19e eeuw kwam het landgoed in bezit van een sigarenfabrikant, die ervoor gezorgd heeft dat het landgoed niet versnipperd werd. Sinds 1969 beheert een stichting het

landgoed, dat met zo'n 400 ha het grootste in de Randstad is. Het landhuis is allang niet meer bewoond, maar biedt een sfeervolle ambiance voor bijvoorbeeld voorjaarsconcerten.

haaks op de kade. Maar ook zonder deze details is het genieten op de graskade te midden van weilanden met weidevogels als grutto's en Kieviten, koeien en talloze slootjes. Pas op: in het voorjaar kan een broedende zwaan de doorgang op de kade bemoeilijken.

De Lange Linschoten

De Engherkade komt uit bij de **Lange Linschoten (3)**. Nu is het een slaperig riviertje; vroeger was er meer bedrijvigheid en voeren er schepen af en aan met kaas, graan en klei voor steen- en pannbakkerijen. Meer bijzonderheden over de Lange Linschoten vindt u op een informatiepaneel. Bijvoorbeeld dat het in de 14e eeuw alleen maar toegestaan was om hoge, halfronde bruggen (zogenaamde kwakels) aan te leggen, die de doorgang voor schepen niet hinderden. Via zo'n kwakel komt u aan de overkant van het riviertje op een fraai pad langs **Landgoed Linschoten (4)**. Het landgoed bestaat uit een parkbos, een 17e-eeuws

landhuis, landerijen en monumentale boerderijen. In het parkbos ligt, even voor het tuinhuis en het toegangshek, een merkwaardige heuvel. Het is een ijskelder, waarin de landheer 's winters blokken ijs liet opslaan: een voorloper van de koelkast, want ondergronds bleef het ijs maandenlang bevroren.

Linschoten

De historie van het dorp **Linschoten (5)** gaat terug tot ver in de Middeleeuwen. Het plaatsje heeft er een dorpskern aan te danken met tal van monumenten. Het dorpsgezicht is terecht beschermd. In het centrum staat een oude dorpskerk met scheve toren: de veengrond eronder is door ontwatering ingeklonken en de toren verzakt. Om erger te voorkomen is de toren zelfs zeven meter ingekort. Verder gaat de tocht, terug naar Montfoort langs de **Montfoortse Vaart (6)**. Langs fraaie langhuisboerderijen met lage muren, brede gevels en de voordeur aan de zijkant. En weer langs talloze polderslootjes.

Afstand:
12 km - 3 uur

Startplaats
Montfoort

Markering:
ANWB-bordjes en geel-rood-gele stickers

Bereikbaarheid:
buslijn 180 Utrecht-Gouda of buslijn 104 vanuit Woerden, uitstaphalte Kasteelplein in Montfoort

Parkeren:
Kasteelplein in Montfoort of Huis te Linschoten

Horeca:
diverse mogelijkheden in Montfoort en in Linschoten

